

پرداخت یارانہ آموزش به حساب مدارس

سیاستگذاری با توجه به نظرات مجریان گاهی می تواند کارگشا باشد

عبدالمجید ربیع نیا

عضو شورای مرکزی سازمان معلمان ایران

دهه هاست که آموزش و پرورش کشور با مشکل کمبود منابع مالی و کسری بودجه روبرو بوده و دولت ها هم از هزینه بر بودن این دستگاه مهم و زیربنایی شکوه می نمایند، حال آنکه می توان به کمک نظرات مجریان و ذینفعان آن دستگاه سخت ترین و مهم ترین گره ها را نیز باز نمود.

امروزه دولت به شدت درگیر هزینه های آموزش و پرورش شده و از طرف دیگر پرداخت یارانہ ماهانه به هموطنان نیز برای دولتمردان تبدیل به کابوس شده، درحالیکه می توان با یک خلاقیت و طرح ابتکاری این دو مشکل را همزمان مدیریت و حل نمود.

اگر دولت یازدهم بتواند با کمک مجلس شورای اسلامی این طرح ابتکاری را انجام دهد مزایای بسیاری دارد که به قول معروف به هزینه اش می ارزد.

طرح ابتکاری به این صورت است که بجای اینکه دولت این همه به آموزش و پرورش بودجه بدهد و از طرف دیگر به مردم هم یارانه بدهد، بیاید یک تفاهم با خانواده ها صورت دهد و آن تفاهم به این صورت باشد که دولت تمام حق و حقوق معلمان را تقبل کند و از طرف دیگر خانواده ها قبول کنند که یارانہ محصل آنها در طول ماه های تحصیل یعنی نه ماه تحصیلی به حساب مدرسه واریز شود و درعوض، خانواده ها هیچ پولی برای ثبت نام، کتاب، بیمه و لباس فرم، اردو و یا سایر هزینه ها تقبل نکنند. به این ترتیب ازطرفی هزینه های دولت کاهش می یابد و دست دولت برای پرداختهای بیشتر به معلمان باز می شود و از طرف دیگر خانواده ها دغدغہ پرداخت پول به مدرسه را نخواهند داشت و این دولت است که پول را از طریق یارانہ محصلان به حساب مدرسه واریز می کند. همچنین خانواده ها می توانند از مدرسه بابت مخارجی که حاصل یارانہ فرزندان شان است گزارش بخواهند و مدارس نیز خود را پاسخگوی عملکرد خود به خانواده ها بدانند. به این ترتیب پیوند ارتباط مدرسه بیشتر شده و هزینه های دولت، مدرسه و خانواده

ها کاهش یافته و مدیریت می شود.
به نظر می رسد که تفکر بر روی چنین طرح هایی می تواند راه هایی
را برای حل مشکلات آموزش و پرورش و دولت در پیش رو بگذارد که این
طرح ها و پیشنهادها می تواند از پایین دست دولت و مجریان باشد.

□□□□ □□□ □□□□□□□#